

## Harlev-Slægten.

Slægtetogens Oversigt over Slægten Harlev kan endnu suppleres med følgende:

Præsten i Harlev Lauritz *Sørensen*s tredje Søn *Jens Lauritsen Harlev*, som var født 1643  $\frac{7}{11}$ , blev 1666 Præst i Harlev og Framlev, hvor han døde 1696. Han var gift med Kirstine *Jensdatter (Storring)*, Datter af Præsten Jens Jensen *Sneptrup* i Storring og Maren Nielsdatter *Fog*. De havde følgende Efterkommere:

1. *Jens Jensen Harlev*, f. ca 1673, 1696  $\frac{12}{6}$  Præst i Harlev og Framlev og døde 1744. Han var gift med Christine *Sophie Gyberg*, f. i Skanderborg.
2. *Lauritz Jensen Harlev*, f.  $\frac{27}{11}$  1679, 1710 Præst i Kousted, 1716 Præst i Bjerregrav. † 1730, gift 1712  $\frac{11}{10}$  med Lene Margrethe *Gyberg*, Datter af Regimentsskriver Christian Gyberg i Skanderborg og antagelig Søster til den ovennævnte Christine Sophie. Hun døde i Maj 1736.
  - a. *Kirstine Marie Lauritsdatter Harlev*, f.  $\frac{31}{8}$  1716, † paa Ugiltgaard 1796. gift med Just Ulriksen *Schandorff*, Præst til Ugilt og Taars (f. 1705, † 1759, begr.  $\frac{24}{4}$ ).
  - b. *Cathrine Elisabeth Lauritsdatter Harlev*, f. 1717 i Bjerregrav, begravet 1782  $\frac{21}{10}$  i Vissing, gift 1734  $\frac{18}{12}$  med Frederik Hansen *Curtz*, f. i Colding  $\frac{1}{8}$  1694, Præst i Sønder Vissing, †  $\frac{21}{11}$  1760.
  - c. *Birthe Lauritsdatter Harlev*, f. . . ., begr.  $\frac{16}{6}$  1780 i V. Nykirke. gift  $\frac{24}{2}$  1742 med Laurits Bertelsen *Bay*, f.  $\frac{1}{8}$  1712 i Ørum, Præst i V. Nykirke, †  $\frac{28}{10}$  1779.
  - d. *Christiane Magdalene Lauritsdatter Harlev*, f. . . ., gift (1741) med Anders Hansen *Haasum*, Præst i Gjerreld-Hemmet. † 1777.
  - e. *Anna Jensdatter Harlev*, f. . . ., gift m. Jørgen Poulsen *Bagger*, Præst i Todbjerg-Møilby.

## Den østerrigske Generalmajor Alf Nicolai Alfsen.

Af H. J. Barstad.

Da det har været antaget, at ovennævnte Generalmajor Alfsen var en Søn af fattige Bondeforældre i Grue Sogn i Solør i Norge, og da jeg under mine Arkivundersøgelser til bergenshusiske Regiments Historie stødte paa Navnet Alfsen, fandt jeg, at det kunde have sin Interesse at faa Rede paa denne Mands Levnetsløb, der synes at have været saa ualmindeligt.

Der har været skrevet adskilligt om denne angivelig norsk-fødte, østerrigske Generalmajor. Saaledes indeholder det norske

„Illustreret Nyhedsblad“ for 13 August 1860 en længere Artikel om ham af nu afdøde Rigsarkivar Huitfeldt-Kaas. Professor, Dr. L. Daae antager, at en „Binde-Strophe“, forfattet af Ole Camstrup, en theologisk Student, der virkede som Skolelærer i Bergen i den første Halvdel af det 18de Aarhundrede, er tilegnet samme Alfsen. Det norske „Morgenbladet“ for 6 Januar 1901 nævner i en Artikel „Fra Geledet til Officier“, at Alfsen var Student, da han gik i østerrigsk Krigstjeneste. Han findes ogsaa optaget i C. J. Ankers „Generalspersoner“, samt i „Dansk biografisk Lexikon“. Vi skulle nu se, hvorledes det egentlig hænger sammen med ham.

*Alf Nicolai Alfsen*<sup>1)</sup> blev Landkadet i Kjøbenhavn 3 April 1719<sup>2)</sup>. Han findes ikke opført i Kjøbenhavns Universitets Matrikul. „Morgenbladets“ Anførsel om, at Alfsen var Student, da han gik i østerrigsk Krigstjeneste, holder saaledes ikke Stik. Det er heller ikke rimeligt, at han har været Student, naar han blev Kadet. 29 Januar 1725 blev Alfsen Underofficier ved Oberst, Greve Friderich Anton Wedel-Jarlsbergs oldenburgske gevorbne Infanteriregiment<sup>3)</sup>.

Af mine Undersøgelser i det norske Rigsarkiv fremgaar det, at Alf Nicolai Alfsen blev ansat som Fyrværker ved Artillerikompaniet i Bergen 24 Maj 1728, og 3 Juli 1733 blev han i samme Stilling karakteriseret som Sekondlieutnt. Alfsen var altsaa bleven Officier.

Efter Oberstlieutnt. Hirsch's Oplysninger fra det danske Rigsarkiv fik Alfsen samme Dag, som han blev Officier, 2 Aars Permission til Udlandet; men denne Permission synes ikke at være bleven benyttet strax. Den ovenfor nævnte „Binde-Strophe“, som Ole Camstrup forfattede til ham, er nemlig tilegnet Hr. Lieutenant Nicolai Alfsen paa hans Navnedag d. 6te December 1733, og da maa endnu Alfsen have opholdt sig i Bergen. Den findes

<sup>1)</sup> Han kaldes flere Steder Adolf Nicolai Alfson eller Alfson; men dette er urigtigt.

<sup>2)</sup> Meddelt af Oberstlieutnt. Hirsch i det danske Rigsarkiv.

<sup>3)</sup> Meddelt af Samme.

trykt i Ole Camstrups „Trifolium Metricum“, Kjøbenhavn 1739, hvortil henvises.

Lieutnt. Alfsens Afreise til Udlandet maa antagelig have forefaldet i Slutningen af 1733 eller i Begyndelsen af 1734. At han gik i udenrigsk Krigstjeneste er vel temmelig sikkert; men hvilken Stat han tog Tjeneste hos i Begyndelsen, vides ikke. Han kan muligens have deltaget i den polske Arvefølgekrig 1733—1738.

27 April 1739 udnævntes Alfsen til Stykjunker og forflyttedes fra Artillerikompagniet i Bergen til Kapt. Johan v. Cappelens Artillerikomp. i Kongsvinger Fæstning. Denne Post tiltraadte imidlertid Alfsen aldrig. Til Trods for Udnævnelsen til Stykjunker synes det uvist, om Alfsen er vendt tilbage til Norge efter endt Permissionstid; ialfald er han ved sin nye Udnævnelse uden Permission udebleven fra sin Post og saaledes — rømt. I en Skrivelse af 18 Februar 1741 fra kommanderende General i Norge Arnoldt til Generallieutnt., Overkrigssekretær Numsen siges det udtrykkeligt, at char. Sekonlieutnt., Stykjunker Alfsen „sig ei siden hans Bortreise til hans Post haver indfunden“; men, om det er hans oprindelige Bortreise i 1733 eller 1734 eller hans eventuelle Rømning i 1739 der menes, faar man ingen Oplysning om. Der er jo en Mulighed for, at Alfsen er vendt tilbage efter sin Permission; thi det synes uforklarligt, at han ellers kunde udnævnes til Stykjunker. Dette kunde vel ikke ske, naar han opholdt sig i Udlandet i flere Aar udover endt Permissionstid og altsaa maatte betragtes som Rømling. Hvorom alting er, saa havde General Arnoldts Brev til Følge, at Lieutnt. Alfsens Post som Stykjunker paa Kongsvinger Fæstning blev besat med en anden. Et kgl. Brev af 27 Februar 1741 til General Arnoldt befaler, at, da Stykjunker Alf Nicolai Alfsen i „saa lang Tid uden Permission er udebleven“, skal hans Post besættes, og ifølge Forslag af det norske Artilleries Chef, Oberst Ulrich Wilhelm v. d. Pfordten, udnævntes s. D. char. Lieutenant, Fyrværker Hans Friderich Boyesen til Stykjunker paa Kongsvinger Fæstning.

I den Tid, som nu fulgte, var der god Anledning for Alfsen

til at boltre sig i udenrigsk Krigstjeneste. Der er vel ikke liden Sandsynlighed for, at han har deltaget i den østerrigske Arvefølgekrig 1740—1748, hvad enten paa Preussernes Side i Fredrik II's 1ste schlesiske Krig 1740—1742 eller i den 2den schlesiske Krig 1744—45 eller paa Franskmændenes, Bayrernes og Sachsernes Side ved Donau, Rhinen eller i Bøhmen 1741—1744 eller i Nederlandene 1743—1748 eller Italien 1741—1748. Naar endvidere nævnes Krigen mellem Sverige og Rusland 1741—1743 og Jacobiteropstanden i Skotland 1745—1746, er der bleven paavist alle de Leiligheder, der kunde tilbyde sig for en eventyrlysten Officier, som vilde søge Lykken. Det er dog ikke meget sandsynligt, at han har deltaget i Kampene i Finland eller i Skotland. Da Alfsen var Artillerist, er dette derimod noget, som taler for, at han har søgt til Flandern, hvor Krigen førtes mest som Fæstningskrig.

Fra 1754 kjende vi Alfsens militære Løbebane i udenrigsk Krigstjeneste sikkert. Dette Aar traadte han ind i den østerrigske Hær som „Oberstückhauptmann“, d. e. Major, fra andet Lands Tjeneste<sup>1)</sup>. Han deltog naturligvis nu i den store Syvaarskrig 1756—1763 mellem Fredrik II og Maria Theresia. Det var ikke noget usædvanligt, selv i det 18de Aarhundrede, at en Officier tjente snart hos den ene, snart hos den anden Krigsherre; selv om Alfsen først skulde have tjent hos Fredrik II, er der ikke noget overraskende i, at han senere findes paa Maria Theresias Side. I Syvaarskrigen udmærkede Alfsen sig som Oberstlieutnant 1758 ved Forsvaret af Olmütz, hvor han dirigerede Artilleriet. Herfor blev han Oberst og erholdt Maria Theresia-Ordenens „Kleinkreuz“. Dr. Hirtenfeld skriver om ham: „Nach dem einhelligen Zeugniß des Festungs-Commandanten und der übrigen Generale hatte Alfson bei Tag und Nacht eifrig und unermüdet zum Besten des Dienstes während dieser Belagerung gewirkt, bei allen Gelegenheiten, wo es nöthig oder nützlich zu sein schien, sich den grössten Gefahren uner-

---

<sup>1)</sup> Dette er anført af Dr. J. Hirtenfeld i hans „Der Militär-Maria-Theresia-Orden u. seine Mitglieder“, Wien 1857.

schrocken ausgesetzt, und durh seine Kenntnisse und Thätigkeit Vieles zur Erhaltung der Festung beigetragen“.

I 1760 ledede Alfsen ved Beleiringen af Glatz Kongebatteriet mod den gamle Fæstning. 1763 blev han Generalmajor m. Anc. fra 1758 og Kommandant over Artilleriet i Olmütz samt 1772 Distriktskommandant i Mähren. 1777 hævedes han op i Friherrestanden. 1778 gik han af paa Pension<sup>1)</sup>.

Den angivelig norskfødte, østerrigske Generalmajor, Friherre Alf Nicolai Alfsen, R. af Maria-Theresia-Orden, døde d. 16de December 1779.

Nævnte Alfsen er ikke den eneste Militærperson af dette Navn i den dansk-norske Hær. Efter hvad Oberstlieutnt. Hirsch oplyser fra det danske Rigsarkiv, var der i 1684 en Fænrik Niels Alfsen i det danske Marineregiment; han avancerede til Sekondlieutnt. 1691, Premierlieutnt. 1696 og Kapteinlieutnt. 1703. Niels Alfsen døde som Kaptein for Wismar 1711.

I 1694 var der efter samme Kilde, ligeledes i det danske Marineregiment, en Fænrik Jacob Alfsen, som i 1701 gik med en Bataljon af Regimentet til Italien i keiserlig Tjeneste, men vendte tilbage til Danmark i 1703 og blev Premierlieutnt. i Regimentet 29 September s. A. Som saadan stod han til 19 Juni 1711, da han blev char. Kaptein og drog til Norge, hvor han ansattes til Tjeneste ved de søndenfjeldske „Landdragoner“. Disse saakaldte eller „hidtil kaldte Landdragoner eller udvalgte Bønder“ samledes ved Armeforandringen i 1718 til et nationalt Regiment tilfods under Oberst Hans Jacob Brun, og i dette Regiment fik J. Alfsen, efter hvad der forefindes i det norske Rigsarkiv, d. 30te December 1718 Plads som virkl. Kapt. og Chef for solør-østerdalske Komp. 24 Februar 1727 blev samme Alfsen Kommandant paa Agerø under Fredrikstad Fæstning, og paa denne Ø døde han 27 Januar 1731.

Da det har været antaget, at Generalmajor Alf Nicolai Alfsen

---

<sup>1)</sup> Se „Der Militär-Maria-Theresia-Orden u. seine Mitglieder, ved Dr. J. Hirtenfeld, 1 B. S. 76—77, endvidere C. J. Ankers „Generalspersoner“, S. 289, og „Dansk biografisk Lexikon“, I B. S. 180. Paa begge de sidste Steder ere Anførlerne om hans Forældre og Fødested urigtige.

var født i Grue Sogn i Solør, laa det nær at tænke, at denne Kapt. Jacob Alfsen var Fader til Generalmajoren. Det sees af Grues Ministerialbog for 1712 i det norske Rigsarkiv, at 21de Søndag efter Trinitatis s. A. har en Kapt. Alfsen staaet Fadder i Grue Kirke, og dette kan neppe være nogen anden end den Aaret i Forveien ved „Landragonerne“ ansatte char. Kaptein, som allerede dengang har boet i Distriktet Solør-Østerdalen. Desværre existerer ikke Grues Ministerialbog for 1711; den for 1712 er den ældste. Man kan saaledes ikke heraf faa Rede paa, hvor og naar Generalmajor Alfsen var født. Skulde han være Nordmand, kunde han ikke være født før 1711; thi hans Forældre kom ikke til Norge før dette Aar, forudsat, at Kapt. J. Alfsen var Faderen. Senere kunde han heller ikke være født, da han i saa Fald ikke kunde være kommen ind paa Landkadetakademiet i 1719, eftersom der fordredes mindst 8 Aars Alder ved Optagelsen. Det kunde jo saaledes tænkes, at Alf Nicolai Alfsen ikke var født i Norge, men i Danmark, før hans formodede Forældre reiste op til Norge, og at han saaledes ikke var Nordmand.

Med denne Formodning for Øie tilskrev jeg Oberstlieutnt. Hirsch, som efter fornyede Undersøgelser fandt, at Alf Nicolai Alfsen er døbt i Garnisonskirken i Kjøbenhavn 18 Maj 1703, og at hans Fader ikke var Kapt. Jacob Alfsen, men den foran nævnte Kaptein i Marineregimentet Niels Alfsen, der var gift med Charlotte Amalie Wilster.

Den østerrigske Generalmajor Alf Nicolai Alfsen var saaledes danskfødt og ikke Nordmand. Legenden om, at han var en fattig Bondegut fra Solør i Norge maa saaledes opgives. Han var altsaa dansk Officerssøn; uden det var han heller ikke bleven optaget paa Landkadetakademiet i Kjøbenhavn, hvor der i den første Tid kun indtoges Officerssønner, som opdroges der paa Statens Bekostning; men i norsk Krigstjeneste havde han dog staaet en Tid.

Den danskfødte, østerrigske Generalmajor Alf Nicolai Alfsen var altsaa ved sin Død 76 Aar gl.

---